

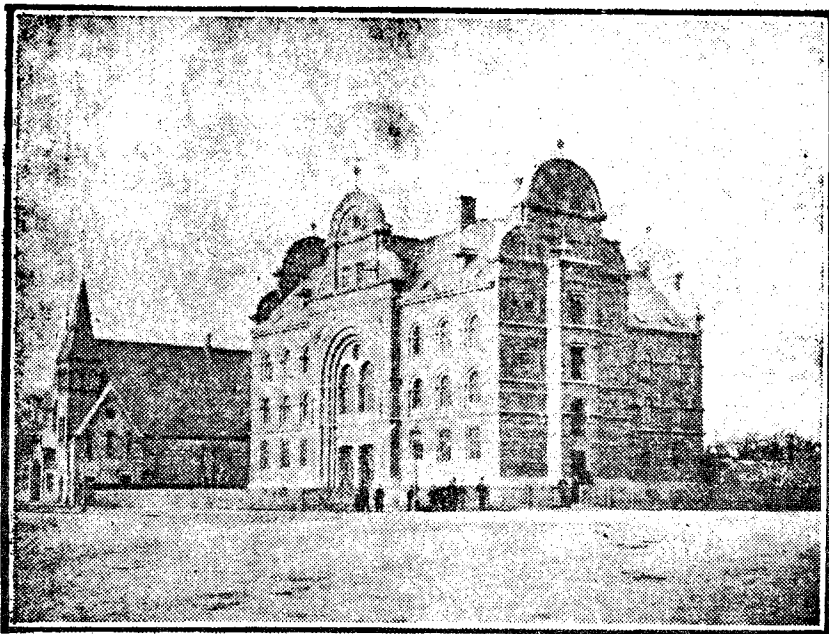
Husets historiske baggrund

Der var engang en pige som hed Louise Rasmussen, født 1815 i København, hvor hendes mor var fattig ugift tjenestepige. Som 10-årig kom Louise til teatret som balletpige, en måde at få sin pige forsørget på i de tider.

Som ung lærte hun kronprins Frederik at kende. Da han havde prøvet et par mislykkede ægteskaber, ville han giftes med sin Louise, uanset hvor meget hoffet og overklassen var imod det. Hun blev ophøjet til Grevinde Danner - og gift med kongen.

Uanset hendes ihærdige anstrengelser for at blive accepteret af de fine, blev hun det aldrig. Men hun arvede en masse penge efter kongen, da han døde i 1863.

For pengene lod hun bl.a. bygge et hus for uforsørgede fattige fruentimmere af arbejderklassen. Det ligger på hjørnet af Gyldenløvesgade og Nansensgade, og lige siden indvielsen i 1873 har huset været et kvindehus.



— et Fotografi, som blev taget umiddelbart efter Bygningens Fuldførelse i 1873.

Forhandlingerne før nov -79

Helt tilbage i begyndelsen af 60'erne har stiftelsens bestyrelse haft planer om at sælge huset til nedrivning. I 16-18 år kom der ikke nye kvinder ind i bygningen. Den tømtes langsomt. I efteråret 1979 boede der kun 4 ældre kvinder.

Entreprenørfirmaet Jespersen & Søn havde budt 5 mio kr, men da de erfarede, der var en fredningssag undervejs og at de derfor ikke måtte rive huset ned, gik budet ned til 2,5 mio kr.

Firmaet skaffede sig forkøbsret ved at yde tilskud til driften, og således havde firmaet administreret huset som sit eget i flere år.

I september 1978 fik Dansk Kvindesamfund tilbudt at købe huset for 3,5 mio kr. Stiftelsen havde beregnet, at en istandsættelse ville koste 6-7 mio kr. Selvfølgelig var tilbudet ikke alvorligt ment, for de vidste godt, at Dansk Kvindesamfund ikke var i besiddelse af de 10 mio kr.

Hvad man(d) nok ikke havde regnet med var, at Dansk Kvindesamfund henvendte sig til andre kvindeorganisationer - og sammen bad de om forhandlinger.

I perioden september 1978 til foråret 1979 forhandlede repræsentanter for 20 kvindeorganisationer om overtagelse af huset - ikke køb, men videreførelse i fundatsens ånd.

Men vi blev holdt hen med tågetale og fornemmede, der foregik en masse ting bag vor ryg. Vort tilbud om overtagelse blev ikke taget alvorligt.

Man skal kende lidt til kvindegruppernes økonomi, for at billedet rigtigt kan slå igennem. Vi er glade, når vi har til frimærkerne. Hvis vi skulle slide penge hjem til istandsættelsen, kunne vi ikke også betale for huset.

Mens vi troskyldigt måned efter måned rykkede for lovede møder, erfarede vi, at der foregik realitetsforhandlinger om salg til Jespersen & Søn. Og den 22. oktober 1979 underskrev de så et betinget skøde.

Men salget skulle endeligt godkendes af justitsministeriet. Dette er lov, når det gælder testamentariske stiftelser.

Vore chancer lå i at få sagen gjort politisk, at få skabt en folkelig opponion omkring sagen, der kunne påvirke ministeren. Men vi manglede mediernes bevågenhed.

Fakta om huset: Matr.nr. 63, 64, 66 og 84 af Nørrevold kvarter.

Grundens areal ca. 3000 m².

Husets grundareal, dvs udvendige mål: 566 m².

Husets indvendige mål, dvs boligareal:

Kælderetage:	406 m ²
Stueetage:	463 m ²
1.sal:	463 m ²
2.sal:	403 m ²
3.sal:	463 m ²

etageareal ialt: 2198 m²

Ejendomsværdi (17.alm.vurdering): grundværdi 2.452.000 kr.
ejendomsværdi 4.000.000 kr.

På grund af den særlige kontantvurdering dog sat til hhv
1.716.400 kr.
2.800.000 kr.

Huset opført i 1873 efter projekt af J.Th.Zeltner.
Bygningen er udført med tykke røde teglstensydermure og med
tag af sort skifer.

Der var 52 små lejligheder på 18-22 m².

Bygningen er fredet ved skrivelse af 21/12-79 fra Fredningsstyrelsen. Journal nr. F 66-15-531/77.

I januar -82 er der tinglyst bevaringsdeklaration, hvilket efter en ny lov af 1/1-82 betyder fritagelse for ejendomsskat.



Besættelsen

Da vi ad omveje erfarede, at salget var en realitet, sammenkaldte vi i hast til møde alle de involverede kvindeorganisationer. Tiden var knap, hvad skulle vi gøre?

Sådan kunne vi ikke bare lade vor arv glide os af hænde. Med overvældende flertal blev det besluttet at besætte huset. Vi måtte tage vort eget hus i besiddelse.

Der blev mobiliseret i hemmelighed - seminar i medborgerhuset i Ahlefeldtsgade kl. 21 fredag d. 2/11, hed det sig. Sent om aftenen strømmede så holdvis næsten 300 kvinder med soveposer under armene op ad Nansensgade og ind ad gitterlågen i den gamle mørke have.

De 4 kvinder i huset vidste godt, vi kom, og var enige med os i, at sådan skulle grevinde Danners hensigt med at bygge et hus for kvinder ikke bare kvæles i dølgsmål. Så vi havde ingen problemer med at komme pænt ind ad døren.

Det var simpelthen den mest lovlige besættelse, der nogensinde er sket. Følte vi. Og selv om vi kun havde få dage til at forberede os i, var den godt organiseret. Vi havde nedsat funktionsgrupper: en el-gruppe der medbragte materiale til genetablering af det nedbrudte el-net, en rengøringsgruppe medbringende rengøringsartikler, en kakkelovngruppe medbringende petroleum, osv.

I højtidelig stemning ved blafrende stearinlys erklærede vi huset for besat. Klapsalverne bragede, og vor sang overdøvede vindens sus ind ad de utætte vinduer. Efter få minutter strømmede lyset ned over os. - el-gruppen var allerede i fuld sving.

Det gamle før så spøgelsesagtige hus blev levende som en myretue. Efter en kold nat i soveposerne tog vi i dagslys vort hus i øjesyn og begyndte at indrette os på at blive et stykke tid.

Snart brændte en lystig ild i den gamle ærværdige kakkelkamin i fællesstuen. Vi begyndte at organisere hverdagen - madhold, pressegruppe, vagtlistor osv. Kvinder kom og gik alt efter hvor megen fritid, de kunne lægge i huset. Ved de daglige fællesmøder gentog vi sikkerhedsreglerne: "Hvis politiet kommer ..." En mobiliserings-telefonkæde kunne sættes i gang udenfor huset. Vi var forberedt på indtil flere genbesættelser.

Flere grupper blev nedsat. Der skulle laves informationsmateriale, underskriftlister, indsamlingslister, PR-gruppe, økonomigruppe, osv.

Stemningen var høj, geisten stor, efterhånden som opgaverne viste sig, blev der nedsat grupper til det.

Og NU havde vi mediernes bevågenhed!

300 kvinder har be-
sat Grevinde Dan-
ners Stiftelse i Nan-
sensgade og agter
ikke at forlade den,
før de »bliver båret
ud«

Underskriftindsamling blandt læger til fordel for Danner-stiftelsen

25 fagforbund støtter besættelse af stiftelse

Det strømmede ind med støtteresolutioner. Der foregik hektisk kontaktsøgning og forhandling hele november -79. Vi var blevet optimistiske mht muligheden for at påvirke ministeren.

MEN. Den 1. december meddeltes det, at ministeren havde godkendt salget til Jespersen og Søn. Der skulle altså nu være kontorhus og ikke kvindehus.

Harmen var stor over hele landet. Jespersen & Søn, der pludselig i medierne var blevet til et grumt uhyre, søgte at redde sit image ved "galant" at tilbyde os at købe huset af dem for TRE MILLIONER KRONER!!!

Indsamling

Opbakning i form af penge fra folk havde allerede været meget stor, så stor at vi vovede at satse på køb gennem indsamling.

Så førte vi forhandlinger om det. Købesum samt omkostninger ved købet: ca 2,9 mill kr. Første rate skulle falde 15/2-80, den sidste million skulle falde 1/4-80.

Allerede d. 11. november havde vi dannet en egentlig forening med bestyrelse og vedtægter. Ellers havde justitsministeriet ikke nogen at forhandle med, påstod de! De involverede kvindeorganisationer blev medlemmer - KVINDECENTERFORENINGEN kaldte vi den.

Reelt er det de aktive funktionsgrupper i huset, der klarer arbejdet, disse grupper består af kvinder på tværs af organisations- skel og af uorganiserede kvinder.

Men for at skabe størst mulig sikkerhed for de ydede pengegaver og fjerne enhver uvished mht hvad pengene blev brugt til, oprettede vi en fond under kulturministeriets tilsyn. Det ville give folk, der ydede os en større pengegave en større tryghed, at de vidste vi var regnskabspligtige overfor en offentlig myndighed og kontrolleret af statsautoriseret revisor osv.

Den 8. januar -80 fik vi "konfirmeret" vores fundats, og fondens bestyrelse blev valgt således, at kulturministeriet udpeger de 2 af de 5 medlemmer, kvindecenterforeningen vælger 3 medlemmer samt suppleanter til disse.

Se iøvrigt afsnittet om husets struktur og arbejdsform.

Vi søgte og fik ligningsmyndighedernes godkendelse af, at gavebidrag til fonden er fradragsberettiget på selvangivelsen.

Alt formelt var således i orden til at gå i gang med en storstilet indsamlingsindsats. Vi arbejdede hårdt, men var også godt bakket op af pressen, der i det store og hele var meget positiv.



Det strømmede ind med lo-ere, 50-ere, 100-ere fra nær og fjern, og fagforeninger, fonds og kommuner gav bidrag.

D. 1.april var de 3 mio skaffet - huset var købt og betalt.

De mange bække små var blevet til en stor å. Bortset fra enkelte meget store bidrag, var hovedparten indsamlet ved at rasle på gaden, ved at holde støttefester, loppemarked, kunstauktion og sælge støttemateriale. Også gå-ud-gruppens foredragsvirksomhed gav penge i form af honorarer, der gik ubeskåret til indsamlingen.

Og vi var ikke længere godt stof for pressen. Derfor vidste vi godt, at de sidste penge var meget sværere at indsamle end de første. Men vi håbede meget på offentlig støtte til det arbejdsløshedsprojekt for kvinder, vi satsede på til en stor del af ombygningen.

Folk i Danmark havde storstilet støttet huset - og havde på den måde givet deres mening til kende om vore ideer overfor landets politikere. Det mente vi måtte forpligte.

Vi fortsatte sommeren igennem med at skrive utallige ansøgninger til fonds og foreninger, brugte enhver anledning til at rykke ud med vort støttemateriale - Roskilde Festival, International Kvindekonference, Kvindefestival i Fælledparken osv.

Til støtte for kvindehuset i Grevinde Danner Stiftelsen ud-sendes i den kommende uge en singleplade med titlen »Danner Rock«.

STØTTEFEST

GREVINDE DANNER
afholder i weekenden stort
loppemarked og auktion
til støtte for Kvindecen-
teret. Te, kaffe og
æbleskiver.
Åbent for kvinder og
mænd.
Lørdag kl. 12-18.
Søndag kl. 10-18
i Nansensgade 1.
Hvis du ikke kan kom-
me, så kan du støtte på
giro 5 65 83 14.

STØTTEKONCERT

KVINDECENTER BEBOERHUS STIFTELSE
GIRO 5 65 83 14

Søndag d. 27. jan. kl. 20:
JULIE FELIX

LYSBILLED-SHOW
om »GREVINDEN«

Kærlig hilsen
Danner-kvinderne

DANNER-KVINDER
I NIKOLAJ
13.—19. februar.
Dagligt fra 11—18:
Kunstudstilling og
forskellige aktiviteter

STØTTEFEST

KVINDECENTER BEBOERHUS STIFTELSE
GIRO 5 65 83 14

KVINDEFEST I SALTLAGERET

